

z dekretu dvorské kanceláře z 1. dubna 1813, čís. 32 sb. z. pol., že pěstouni dětí, odevzdaných jim z nalezince k výživě, mohou je ponechati ve svém domě do jejich 22. roku a používatí při svém hospodářství neb řemesle. Neprávem zakládá žalobce svůj nárok konečně na tvrzeném opětovném slibu žalovaného, že bude žalobce a jeho bratra chovat jako vlastní děti a že jim později přenechá část svých pozemků. Takový slib, i kdyby byl prokázán, jest příliš neurčitým, než aby byl právně závazným, neb aby v něm mohl býti spatřován slib mzdy za konané služby. Může býti hodnocen jenom jako další důsledek rodinného poměru mezi spornými stranami, na žalobcově straně pak jako pohnůtka, která přispěla k tomu, by zůstal v domě žalovaného, ale nebyvši učinněna podmínkou konaných prací, nemá podle § 901 obč. zák. právního významu. Pokus žalobce dovoditi v dovolání, že třebas nebyla slíbena určitá výměra pozemků, přece slib nebyl neurčitý, poněvadž výměra by prý se snadno zjistila podle hospodářských zvyklostí, stroskotal, neboť on sám není s to ani přibližně říci, kdy a na jaký kus pozemku by si mohl osobovati nárok.

Čís. 6889.

Změnu v představenstvu akciové společnosti jest opověděti také k rejstříku pobočného závodu a to řádnou opovědí ve smyslu §u 10 uvoz. zák. k obch. zák. a §§ 21 a 22 min. nař. ze dne 9. března 1863, čís. 27 ř. zák.

(Rozh. ze dne 10. března 1927, R I 1150/26.)

Rejstříkový soud pobočného závodu vyzval akciovou společnost, by opověděla výmaz člena správní rady Hugona Sch-a. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Nelze přisvědčiti rekurentce, že výmaz člena správní rady Hugona Sch-a není změnou, již má na mysli čl. 212 obch. zák. a již jest oznámiti zvláštním podáním i soudům odštěpných závodů. Dočasní členové správní rady musí býti i u soudu pobočného závodu opovězeni k zápisu do obchodního rejstříku, z čehož plyne, že i každá změna ve složení správní rady musí býti řádně opovězena u soudu pobočného závodu. Že tomu tak, nepochybně plyne z ustanovení čl. 233 obch. zák., který kategoricky předpisuje, nerozeznáváje mezi hlavním a pobočným závodem, že každá změna ve správní radě musí býti řádně k obchodnímu rejstříku opovězena. Takováto opověď může se státi jen zvláštním podáním u každého soudu pobočného závodu, jak plyne z §u 10 uv. zák. k obch. zák., §§ 21 a 22 min. nařízení ze dne 9. března 1863, čís. 27 ř. zák. Obdoby §u 60 zák. ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák. rekurentka právem se nemůže dovolávati, poněvadž tu jde o zvláštní zákon, tedy vyjímečný předpis, jenž nemůže býti používán obdobně. Právem proto vyzval prvý soud rekurentku, by výmaz člena správní rady Hugona Sch-a opověděla ohledně každé filiálky zvláštní opovědí. Při tom se ještě podotýká, že

nerozhoduje, že všechny filiálky mají stejné znění firemní jako závod hlavní, neboť tím se nic nemění na věci samé, že jest více filiálek. Otázka nákladů s opověďmi spojených rovněž nerozhoduje, neboť s touto okolností musela rekurentka počítati již při zakládání filiálek a když přes to filiálky založila, musí nésti i náklady s opověďmi ohledně těchto filiálek.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení, jímž bylo potvrzeno usnesení rejstříkového soudu, není ve zřejmém rozporu ani se zákonem ani se spisy, není ani zmatečné a nemohlo býti proto dovolacímu rekursu pro nedostatek podmínek §u 16 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. vyhověno. Ke správným důvodům napadeného usnesení stačí vzhledem k vývodům dovolacího rekursu uvést ještě toto: Podle čl. 212 obch. zák. jest pobočný závod akciové společnosti opověděti k zápisu do obchodního rejstříku soudu vedoucího rejstřík, v jehož obvodě má pobočný závod své sídlo. Podle čl. 233 obch. zák. jest opověděti k zápisu do obchodního rejstříku každou změnu členů představenstva. Obchodním rejstříkem jest rozuměti, pokud zákon sám nerozeznává, každý obchodní rejstřík, v němž jest zapsána firma podniku, tudíž jak rejstřík hlavního závodu, tak i rejstřík závodu vedlejšího (srov. Staub-Pisko I. díl, str. 83, § 2 b). Neustanovuje-li tedy zákon pro rejstřík vedlejšího závodu výjimky, nutno v každém případě, kde nařizuje zápis do obchodního rejstříku vůbec, opověděti tento zápis k oběma rejstříkům. Podle čl. 212 druhý odstavec obch. zák. musí opověď k zápisu vedlejšího závodu obsahovati vše, co jest stanoveno v čl. 210 druhý odstavec obch. zák., tedy také firmu a důsledkem toho i členy představenstva k firmování oprávněné a jich ověřené podpisy. (Srov. rozh. býv. Nejv. soudu vídeňského ve sb. A. Cl. čís. 1336 a rozh. Nejv. soudu čís. 1620 sb. n. s.). Je-li pak podle čl. 233 obch. zák. nutno opověděti k zápisu do obchodního rejstříku každou změnu představenstva, musí se tak státi i k rejstříku závodu vedlejšího. Změnou jest však také, odpadne-li některý z dosavadních členů představenstva, ať již vystoupením nebo smrtí. Z této úvahy plyne nejen, že jest změnu v představenstvu opověděti také v rejstříku pobočného závodu, ale že se tak může státi jen řádnou opovědí ve smyslu § 10 uvoz. zák. k obchodnímu zákonu a §§ 21 a 22 min. nař. ze dne 9. března 1863, čís. 27 ř. zák.

Čís. 6890.

Rozsudek pro zmeškání proti hlavnímu dlužníku neprokazuje sám o sobě výši pohledávky i proti rukojmímu a plátcí.

Ustanovení §u 1360 obč. zák. vztahuje se i na rukojmí a plátce.

(Rozh. ze dne 10. března 1927, R I 157/27.)